

Guy TORDEUR

Postulator in het zaligverklaringsproces van Jozef Cardijn

Achter de werktafel van Guy TORDEUR hangen grote foto's van de staking voor de 45-urige werkweek uit 1955, van de vermoorde mgr. Oscar Romero en van een landloos boerenmeisje in Brazilië. Nog tot eind dit jaar is TORDEUR ACV-verbondssecretaris van Brussel-Halle-Vilvoorde, een taak die hij sinds kort combineert met dat van postulator van de zaligverklaring van Jozef CARDIJN.

‘De ander kleineren, maakt jou heus niet groter’

Erik DE SMET

Sommige straatnamen zijn nauw verbonden met instellingen. In Brussel staat Pletinckxstraat voor de christelijke zuil. Ooit bevond zich hier de Duitse missie, die in 1918 werd aangeslagen en in handen kwam van Jozef CARDIJN en zijn Christelijke Sociale Werken. Op die plaats werkt nu Guy TORDEUR die wijst op de gedenkplaat voor een door de nazi's gedeporteerde voorganger. „We moeten niet denken dat de sociale strijd voor altijd gewonnen is.”

–Hoe kwam men bij u terecht om Cardijns zaligverklaringsproces te behartigen?

Zelf had ik er nooit aan gedacht. De vraag om het voortouw te nemen in het zaligverklaringsproces van Cardijn komt van andere continenten, maar de procedure moest wel in het aartsbisdom Mechelen-Brussel verlopen. Cardijn kende ik niet persoonlijk, want in 1963 zag ik hem één keer en slechts van ver. In Halle, waar hij opgroeide, lanceerden we met een groep oud-kajotters wel de vzw Kardinaal Cardijn, om zijn gedachtegoed met een prijs levend te houden. Het was de Cardijn Community International die me bij mgr. Léonard voordroeg als postulator. Hij ging akkoord en ik verzocht hem een kerkelijke rechtbank te installeren. Het is een strenge procedure. Het eerste deel bestaat uit het verzamelen van getuigenissen en historisch onderzoek.

–Beschouwt u zichzelf als een erfgenaam van Cardijn?

De kajotters leerde ik op mijn vijftiende kennen dankzij een priester in de Sint-Rochusparochie in Halle. Van Cardijn kreeg ik vooral diens beroemde methode van zien-oordelen-handelen mee, evenals zijn aandacht voor jongeren die minder kansen krijgen. Voor Cardijn was iedereen „kind van God”. De massabeweging van jonge arbeiders is er niet meer, maar hier in Brussel werken nog steeds dappere kernen van de KAJ die zich bekommeren om de jeugdwerkloosheid en om de rechten van jongeren bij uitzend-
arbeid.

–Tekende Cardijns visie uw carrière?

Als je veel hebt gekregen, moet je veel doorgeven. Negentien jaar geleden werd ik verkozen tot verbondssecretaris. Ik

Voor Guy Tordeur is Brussel als een diamant die net door zijn vele facetten schittert en fonkelt. © Herman Ricour

leerde veel in de arbeidersbeweging, zoals aandachtig te luisteren. Ik kreeg er echter ook het geloof mee in de maakbaarheid van de samenleving. Door ploeg te vormen, kun je de wereld verbeteren. Vandaar mijn grote bewondering voor zuster Jeanne Devos. Het lot van huispersoneel wordt dankzij haar inzet vandaag

„Onze sociale zekerheid is de borstwering voor wie het moeilijk heeft”

bepleit op het hoogste internationale niveau. In Brussel ben ik betrokken bij de werking van de ploeg van de Begijnhofkerk, met priester Daniël Alliët, die zich inzet voor arbeiders zonder papieren. In het zaligverklaringsproces zullen we het wel moeten hebben over mirakels. Maar wat zijn mirakels? Cardijn bracht velen in beweging. In het evangelie heet het dat lammen beginnen lopen.

–U stond mee aan de wieg van de actie ‘Red de solidariteit’, tegen de splitsing van de sociale zekerheid. U kreeg er de Prijs voor de Democratie voor. Heeft die strijd ook te maken met die inspiratie?

Onze sociale zekerheid is de borstwering voor wie het moeilijk heeft. In landen als El Salvador zag ik wat een samenleving met geen of zwakke sociale zekerheid inhoudt. Zieken kunnen er zich geen medische zorg veroorloven. Ook vandaag is er nood aan mensen die ingaan tegen de individualisering, tegen de ik-maatschappij. De ander kleineren, maakt jou heus niet groter. Cardijns bisschopsleuze luidde *Evangelizare pauperibus*, de Blijde Boodschap verkondigen aan de armen. Wat betekent dat vandaag? We moeten die droom in structuren durven te gieten. Van een meer sociale samenleving wordt iedereen beter. Ik voerde onderhandelingen over collectieve arbeidsovereenkomsten en wilde daarbij altijd uitdrukkelijk respect tonen voor de patroons. Je krijgt maar respect als je zelf respect toont.

–U huist niet enkel op Cardijns werkplek, u heeft ook dubbele wortels met hem gemeen: Halle en Brussel. Betekent dat iets?

Ik ben geboren in Anderlecht, Cardijn in Schaarbeek. En net als hij groeide ik op in Halle. Brussel beschouw ik geenszins als een bedreiging. Met haar verscheidenheid en meertaligheid zie ik onze hoofdstad veeleer als een uitdaging. Brussel is als een diamant. Net de talrijke facetten doen de stad schitteren. In Brussel ontmoet ik heel wat mooie mensen. Natuurlijk heeft de stad ook haar rauwe kanten, maar het is mijn geloof dat er in iedere mens iets goeds woont. En als je het goede voedt, groeit dat in een mens.

Mijn diepste drijfveer is de kern van Cardijns erfenis te laten leven en de mens te helpen de ik-maatschappij achter zich te laten. Onze grootouders moesten vechten voor een mutualiteit, voor een vakbond, voor rechten... Jonge mensen staan opnieuw voor de uitdaging hun lot in eigen handen te nemen. Alleen missen ze vandaag een Cardijn, denk ik.